

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Ioannis || Slotani || Geffensis, Sacrae || Theologiae
Profes-||soris, De retinenda fide orthodo-||xa & catholica
aduersus hæ-||reses & sectas, & præci-||puè
Lutherana[m], Li-||bri nouem.||**

Slotan, Johann

Coloniae, 1560

VD16 S 6745

Capvt VII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29875

cemus Deum, vt credimus. Quòd si glorificandi modum, veluti scripto non traditum reijciunt, proferant nobis & fidei professionis, cæterorum quæ cõmemorauimus, probationem è sacris. Hæc ille. Diuus quoque Hilarius in libro contra Constantium Augustum qui non volebat verba dici quæ scripta non essent, sic scribit: Dic prius si rectè dici putas: Nolo aduersum noua venena, nouas medicamentorum comparationes. Nolo aduersum nouos hostes, noua bella. Nolo aduersum nouas insidias, consilia recentia. Nouitates vocum, sed prophanas, deuitari iubet Apostolus.

CAPVT VII.

DEniq; D. Augustinus epist. 118. ad Ianuariũ: Illa, inquit, quæ nõ scripta, sed tradita custodimus, quæ quidem toto terrarum orbe obseruantur, datur intelligi, vel ab istis Apostolis, vel plenarijs concilijs (quorum est in ecclesia saluberrima autoritas) commendata atq; statuta retineri, sicut quæ dñi passio & resurrectio & ascensio
in cœ-

IOAN. SLOT. GEF.

in cœlum, & aduentus de cœlo spiritus
 sancti, anniuersaria celebritate celeban
 tur, & si quid aliud tale occurrerit, q̄
 seruetur ab vniuersis, quacunq̄ se dif
 fundat ecclesia. Et iterum ibidem: Si di
 uinæ (ait) scripturæ præscribit autori
 tas, non est dubitandum quin ita facere
 debeamus vt legimus, vt iam non quo
 modo faciendum, sed quomodo sacra
 mentum intelligēdum sit disputemus.
 Similiter etiam si quid horum, tota die
 per orbem frequētat ecclesia. Nam hoc
 quin ita faciēdum sit disputare, in solen
 tissimæ insanix est. Hactenus ille. Cum
 hunc librum primo conscriberemus sa
 tis esse videbatur nobis, si in ore duorū
 vel trium testium contenti essemus, sed
 nunc propter quosdam qui suis cauilla
 tionibus omnia eludunt plures placuit
 adducere in testimonium veritatis. Ita
 que Dionysius Areopagita sanctissimi
 apostoli Pauli discipulus cap. 1. Eccles.
 Hierarchiæ ita scribit: Substantia sacer
 dotij nostri, scriptura sacra est, nobis di
 uinitus tradita. Porrò huiusmodi plena
 venerationis eloquia dicimus: quæq̄ a
 beatif

DE V
 beatissimis
 sacris myst
 ctis ac theo
 bris. Ac p̄te
 simis viris
 propinqua
 rarchiæ do
 tores nostr
 animum (n
 corporali c
 nitus exce
 fusa sunt. E
 cipes nostr
 instituerun
 bus, sed sig
 rūt. Est en
 omnium sc
 eloquia. N
 stri sacerdo
 summa, sup
 sius sancti
 cepissent, &
 & propaga
 sent, ipsi qu
 um) poster
 tim cupere

beatissimis patribus nostris (à quibus
 sacris mysterijs imbuti sumus) in san-
 ctis ac theologicis commendata sunt li-
 bris. Ac p̄terea, quęq; ab eisdem sanctif-
 simis viris, sacratiore & purgatiore &
 propinqua quodammodo, cęlesti hie-
 rarchie doctrina, sancti duces ac p̄cep-
 tores nostri didicerunt, & ex animo in
 animum (medio intercurrente verbo,
 corporali quidem, sed quod carnis pe-
 nitus excedat sensum) sine literis trans-
 fusa sunt. Et ipsi quoq; sanctissimi prin-
 cipes nostri, dum sacra publicę agenda
 instituerunt, non apertis & patulis sensi-
 bus, sed signis augustioribus tradide-
 rūt. Est enim non omnis sanctus, neq;
 omnium scientia est, vt sacra testantur
 eloquia. Necessario itaq; primi illi no-
 stri sacerdotalis muneris duces, cum ex-
 summa, supersubstantialiq; deitate, ip-
 sius sancti muneris plenitudinem per-
 cepissent, & id ipsum deinceps proferre
 & propagare, à diuina bonitate missi es-
 sent, ipsique (vt qui transsissent in de-
 um) posteros ad diuina prouehere affa-
 tim cuperent, visibilibus signis, cęle-
 e stia

IOANN. SLOT. GEF.

stia sacramenta texerunt, varietateque ac multitudine, quod vnicum est et collectum tradiderunt. Et in humanis imaginibus res diuinas, materialibusque figuris, spiritualium maiestatem, atque in ijs quæ nobis sunt familiaria, summa illa & supersubstantialia, partim scriptis, partim non scriptis institutionibus suis (iuxta quod sacræ definiunt leges) nobis tradiderunt, etc.. Sanctus Ignatius beatissimi Apostoli Ioannis discipulus, cum per Asiam (vt scribit Eusebius libro 3. Ecclesiasticæ historiæ capite 36.) sub custodia nauigaret, singulas quasque digrediens ciuitates, Ecclesiæ populos Euangelicis cohortationibus edocebat in fide persistere, et obseruare se ab hæreticorum contagijs, qui tunc primum copiosius cœperant pullulare, et vt diligentius ac tenacius, Apostolorum traditionibus inhaerent, quas traditiones cautelæ gratia, et ne quid apud posteros remaneret incerti, etiam scriptas se asserit reliquisse. Sed dolendum et deplorandum est valde, quod interciderint. Irenæus
vici-

DE V
vicinus ap
pote qui
lycarpum
li discipul
tertio adu
postquam
in Roman
inquit: Ha
ea quæ est
ditio, et v
nit vsq; ad
stenfio, vn
esse, qu
lis, vsque
dita in ve
it semper
rat, quæ
sunt vera
Episcopus
Cæciliū, d
onē Chri
sine vino c
xta Chri t
matq; et h
dñm et D
et autorē,

vicinus apostolorum temporibus (vt-
 pote qui fortissimum martyrem Po-
 lycarpum sanctissimi Ioannis Apосто-
 li discipulum audiuit et vidit) libro
 tertio aduersus hæreses capite tertio,
 postquam Episcoporum successione
 in Romana Ecclesia enumerasset, ita
 inquit: Hac ordinatiõe et successione,
 ea quæ est ab Apostolis, in Ecclesia tra-
 ditio, et veritatis præconatio, perue-
 nit vsq; ad nos. Et est plenissima hæc o-
 stensio, vnam et eandẽ viuificatricẽ fidẽ
 esse, quæ in Ecclesia ab Apосто-
 lis, vsque nunc sit conseruata, et tra-
 dita in veritate. Et Polycarpus docu-
 it semper, quæ ab apostolis didice-
 rat, quæ et Ecclesiæ tradidit, et sola
 sunt vera, etc. S. Cyprianus martyr et
 Episcopus celeberrimus, li. 2. epist. 3. ad
 Cæciliũ, docet calicẽ q̄ in cõmemorati-
 onẽ Christi offertur, nec rectè cũ aqua
 sine vino offerri, nec vinũ absq; aqua iu-
 xta Chri traditionẽ offerri posse, affir-
 matq; et hoc per traditionẽ, Christum
 dñm et Deum huius sacrificij doctore
 et autorẽ, hoc ipsũ fecisse et docuisse. Et

IOAN. SLOT. GEF.

in ferm. de ablutione pedū disertis verbis dicit, non minus ratum esse quod dicitur a sancto apostoli tradiderunt, quàm quod ipse (videlicet Christus) tradidit, & in sui commemorationem fieri præcepit. Origenes homi. 29. in Matthæū de hæreticis loquens: Quoties, inquit, canonicas proferunt scripturas, quibus omnis Christianus consentit & credit, videntur dicere: Ecce in domibus verbum est veritatis. Sed nos illis credere non debemus, nec exire à prima Ecclesiastica traditione, nec aliter credere, nisi quemadmodum per successionem Ecclesiæ Dei tradiderunt nobis. Et in præfatione in lib. periar. dicit: Illa sola credenda est veritas, quæ in nullo, ab Ecclesiastica discordat traditione. Athanasius in lib. de incar. verbi Dei: Qui quæ ultra vires, inquit, sunt, indagat, in præcipiti consistit. Qui verò Traditionibus inhæret, extra periculum versatur. Hieronymus aduersus Luciferianos scribit, multa quæ per traditionem in Ecclesijs obseruantur, auctoritatem sibi scriptæ legis vsurpasse. Epi-

DE V
Epiphan
tet, inq
omnia à
Quapro
in Tradi
runt, qu
lus: Sicut
ceo, & si
tinetis, n
tius Liri
sus prop
plici mo
uinæ sci
de Eccle
quibus c
patres tr
buerint.
quicquid
reuelatu
Deo, ad
quæ ape
nentur l
firmant
Deo reu
pturis ex

DE VERBI DEI VIRTUTE. 213

Epiphanius aduersus hæresim 61. Oportet, inquit, & Traditione uti. Non enim omnia à diuina scriptura accipi possunt. Quapropter aliqua in scripturis, aliqua in Traditione, sancti apostoli tradiderunt, quemadmodum dicit S. Apostolus: Sicut tradidi vobis. Et alibi: Sic doceo, & sic tradidi in Ecclesijs. Et: Si continetis, nisi frustra credidistis. Vincentius Lirinensis in aureo suo libro aduersus prophan. voc. no. docet fidem duplici modo esse inueniendam. Primo diuinæ scilicet legis autoritate, tum deinde Ecclesiæ catholicæ Traditione. Ex quibus omnibus constat, quantum hi patres traditionibus Ecclesiasticis tribuerint. Quum itaque verbum Dei sit quicquid ad Ecclesiæ utilitatem à Deo reuelatum est, & quàm plurima sint à Deo, ad Ecclesiæ utilitatem reuelata, quæ apertis verbis in sacris haud continentur literis, constat errare eos, qui affirmant solum esse verbum Dei, quod à Deo reuelatum duntaxat canonicis scripturis exertis verbis demandatum est.